

[Birthe Rønn Hornbech]

over for det, man kalder tiderne. Men det er måske SF's nye politik, at man bare skal følge med tiderne og dalre derudad? Jeg spørger bare.

Jeg vil godt sige til SF, at vi ved godt i Venstre, at kirkegangen bliver jo ikke større, fordi man opretholder en helligdagslovgivning. Vi ved også godt, at både Vorherre og folkekirken kan klare sig uden de restriktioner, som SF vil ophæve. Men for Venstre er helligdagsloven ikke nogle forbud for forbudenes skyld, for Venstre er helligdagsloven et værn – og alene et værn – for kirkens store helligdage, som de nu har været fejret i den kristne verden, så længe der har været kristne menigheder. Derfor er ophævelse af helligdagsloven ikke en ophævelse af nogle forbud, det er en ophævelse af helligdagsbegrebet, og det er vi imod i Venstre.

Lovforslaget siger jo også en del om SF's indstilling til folkekirken. Vi har alle i dette Folketing skrevet under på grundlovens § 4, og vi vedkender os i Venstre, at vi ifølge grundloven har en folkekirke, og at vi som folketingsmedlemmer er forpligtet til at værne om vor folkekirke som en evangelisk-luthersk kirke. Det betyder faktisk noget for os i Venstre. Vi mener også, der er en langt større sammenhæng mellem folkekirken og det danske folk, end de, der bare måler alt i materielle værdier og kirkegangsstatistikker, synes at mene. Faktisk er 90 pct. af danskerne stadig medlem af folkekirken.

Til sidst vil jeg komme med et meget irrationelt argument. Det handler om følelser, og det er jo ikke noget, man taler så meget om her fra Folketingets talerstol. Men der er mange danskere, der ville føle, at noget væsentligt gik tabt, hvis vi afskaffede helligdagene. Det er årtusinders folkelige, kirkelige og kulturelle traditioner, tanker og følelser, som SF i dag vil afskaffe af reelle grunde. Det er trist, at SF er blevet så optaget af reelle grunde, men »Det kan kolde hjerner ej forstå«.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet finder, at det er et fornuftigt tiltag fra SF's side. Vi er enige i, at denne helligdagslov er håbløst forældet. Vi mener ligesom SF, at det er rigeligt, at vi har § 1 i loven, og vi kan derfor give vores fulde tilslutning til lovforslaget.

Så vil jeg godt spørge, hvorfor ministeren frygter, at tilslutningen til kirken vil blive min-

dre, hvis folk får mulighed for f.eks. at gå i biografen. Mener ministeren virkelig, at folkekirken ikke kan konkurrere med andre kulturelle arrangementer i en fri konkurrence, hvis kirken ikke får den særbehandling, som den har i dag? Selv om det bliver givet frit på dette område, er jeg overbevist om, at det flertal i befolkningen, som i dag benytter kirkens helligdage til kirkelige handlinger og familiesammenkomster og det andet, som regeringen argumenterer for, vil fortsætte med dette, selv om vi får et frit marked. Men det er kun rimeligt, at der bliver frihed for alle.

Svend Aage Jensen (CD):

Når vi betragter de folk, som vi geografisk og kulturelt føler os forbundet med – her tænker jeg først og fremmest på de nordiske lande – så er der et område, hvor vi officielt distancerer os, og her tænker jeg på den manglende fastholdelse af vort ældgamle kulturgrundlag, dets symboler, ritualer og traditioner. Jeg tænker på kendskabet til og indlevelse i kristendommen, som den har været praktiseret igennem slægtled i tusind år i Danmark, og som har dannet grundlag for vor lovgivning, vor etik og vort menneskesyn.

Specielt siden udgangen af 1960'erne er der sket store ændringer, hvad angår denne side af menneskelivet, også godt hjulpet af lovgivningen. Kristendomsundervisningen i folkeskolen er minimeret, i gymnasierne er der i dag eksempler på, at religionslærere underviser ud fra et negativt syn på kristendommen. Alle ved, at holder vi ikke fast ved traditionerne, symbolikken og ritualerne, så ændres vor kirke fra at være noget grundfæstet og trygt til en sandkasse, hvor alle fortolkninger og udlægninger vil blive doceret. Det giver ingen faste holdepunkter, men spreder forvirring og giver utryghed.

Det synes, som om Folketinget har en ambivalent holdning til vor statsreligion som element i samfundslivet. På den ene side fralægger samfundet sig den undervisningsmæssige forpligtelse og overlader den alene til forældrene, på den anden side fastholdes statskirken, den danske folkekirke, som et element, der er underkastet regering og Folketing, oven i købet er det et krav, at landets regent tilhører denne trosretning. Et flertal i Folketinget har hidtil ønsket det sådan, hvorfor så denne praktisering af salamimetoden, hvor den ene tradition efter